

me Eiib vare udi allerstørste Næd og Fare / og
vidste nu ingen flere gode Raad at bruge / men
befalede ald Sagen i Guds Haand / og bade
hannem indeelg om Hjælp og Bistand / og sam-
me Dag gave vi hver ester sin Evne noget til de
Gattige.

Den 27 Julii drev vi mellem nogle Holmer / og
og hvad vi med en Eiib drev ind / det drev vi ud / tilbage igien med en anden Eiib / og drev da
omkring os saa mangfoldig Eis / at det var icke muligt / at mand nogenskeds funde komme til Lands / om mand end dermed funde vundet den ganske Verden.

Den 28 Julii komme vi med stor Møye og folket v
Arbeide ind udi en liden Bugt imellem Holmer / hvor vi strax sode gaa tre Under i Grunde / og en mar
sørde twende Kabeltous i Land / og fortede c. 3 meter meget
legste Vand saa nær Grunden / at vi da neppe
lig havde Vand under Kiøllen / men der Glober vilet / o
kom igien / da blev vi saa hart af Eisen tribuleret / Gav
ret og tvingde / at vi havde meget mere Arbeide / paa
under Landet / end vi havde paa Rommet idlan
Sisen. Og stod der et stort Stycke Eis fast / at
paa 22 Havne dyb / hvilket brast mit i toe / undet
det Eis gjorde saadan stor Sse og Roling / at vi hast
Gagten Lamprenen / som lae ved Siden paa En
hjørningen fast gjort / havde nær slingret ud
Grunden / dersom vi icke saa snart havde lagt
den fra Enhjørningens Side / forend Taugten / da
blev hugget / som hun var gjort fast med.

Den Slibene